

arvinger, således at også samleveres livsarvinger blev omfattet af reglerne i pensionsbeskatningsloven.

Efter de gældende regler kan f.eks. udbetalinger af børnepensioner derfor kun tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn (dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag). Tilsvarende gælder med hensyn til indsættelse af begunstige i policer m.v.

Det foreslås, at samleveres livsarvinger ligestilles med livsarvinger i øvrigt.

Lovforslaget skal alene sikre, at reglerne i pensionsbeskatningsloven ikke hindrer, at livsarvinger til samleverer tilgodeses i forbindelse med pensionsopsparerens død. Forslaget griber således ikke ind i de bagvedliggende aftaler mellem pensionsopsparerer og pensionsinstituttet.

l. Bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger

Efter de gældende regler skal der, når en ratepensionsordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger udbetales som en éngangssum i forbindelse med ejerens død, betales en afgift på 40 pct., og ved førtidig udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger, en ratepensionsordning eller en kapitalpensionsordning til ejeren skal der betales en afgift på 60 pct. Hvis den pågældende ordning er oprettet før den 1. januar 1980, skal dele af ordningen dog ikke afgiftsberigtiges med 40 eller 60 pct., men med en lavere afgiftssats på 25 eller 35 pct.

Efter de gældende regler er disse afgiftsmæssige privilegier knyttet til den enkelte pensionsordning. Det betyder, at de bortfalder, hvis ordningen overføres til en anden pensionsordning efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41. Dette anses for uhensigtsmæssigt, da det hæmmer de ældre pensionsordningers mobilitet.

Det foreslås derfor, at de afgiftsmæssige privilegier fremover skal følge med, hvis pensionsordningen overføres til en anden pensionsordning i overensstemmelse med reglerne i § 41.

m. Forhøjelse af aldersgrænsen for rateforsikring tegnet som ren risikoforsikring

Ved lov nr. 143 af 17. marts 1999 om ændring af boafgiftsloven og pensionsbeskatningsloven blev det muligt at aftale seneste forfaldstidspunkt for sidste rate af en rateforsikring til første policedag efter den forsikredes fyldte 85. år. Grænsen var tidligere sat til 80 år med henblik på at sikre, at raterne fra ratepensionen så vidt muligt tilfaldt opretteren af forsikringen som pension og ikke en begunstiget eller boet efter

vedkommende. Når grænsen blev hævet, skete det under hensyn til, at mange ejere af ratepensioner lever længere end til det fyldte 80. år, hvorfor der kan være et behov for rateudbetalinger også efter denne alder.

Ved den nævnte lovændring skete der ikke nogen forhøjelse af aldersgrænsen for rateforsikringer, der tegnes som rene risikoforsikringer, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstitidspunkt. Aldersgrænsen var og er efter de gældende regler 70 år, dvs. at forsikringen ikke må give ret til udbetaling, hvis forsikrede rammes af en varig funktionsnedsættelse eller dør senere end første policedag efter det fyldte 70. år. Da der i disse tilfælde gør sig de samme hensyn gældende som ovenfor nævnt for så vidt angår behovet for rateudbetalinger, foreslås det, at aldersgrænsen hæves tilsvarende med 5 år, dvs. til det fyldte 75. år.

Ud over disse smidiggørende tiltag, kan følgende ændringer fremhæves:

n. Arbejdsgiverforbehold efter pensionsbeskatningslovens § 17

Er der indgået en aftale om en pensionsordning mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver, kan arbejdsgiveren efter pensionsbeskatningslovens § 17 tage visse forbehold, uden at det har betydning for den skattemæssige behandling af ordningen. I praksis, jf. Ligningsvejledningen kan der også tages andre forbehold end de i § 17 nævnte. Denne praksis foreslås indskrevet i § 17. På den måde vil reglerne fremgå direkte af loven, hvorved der skabes større retssikkerhed.

o. Fastsættelse af indbetalingsfrist for afgift af tilbagebetalte efterløns- og fleksydelsesbidrag

Pensionsbeskatningslovens §§ 49 A og B indeholder regler om tilbagebetaling af bidrag til henholdsvis efterlønsordningen og fleksydelsesordningen.

Efter de gældende regler skal der betales afgift af tilbagebetalingsbeløbet. Afgiften tilbageholdes ved udbetalingen, og der skal gives den afgiftspligtige underretning herom. Der er imidlertid ikke fastsat nogen frist for indbetalingen.

Det foreslås, at der skal gælde en frist på 3 hverdage for indbetalingen, svarende til de kredittider, der generelt foreslås at skulle gælde. Det bemærkes, at der er tale om en kortere frist end fristen som foreslået i L 22. I øvrigt adskiller forslaget sig fra L 22, som også indeholdt et forslag om morarenter ved for sen indbetaling.

Kredittiden for myndigheder og andre institutioner, der tilbagebetaler afgiftspligtige beløb omfattes der-